

[Flemming Hansen]

»Det er meget slemt endnu en gang at opleve statsmagten forsøge sig med butiks- og kundestyring i et ellers rimelig frit land. Med den nye lov er det f.eks. dybt kriminelt for en kiosk at sælge en frossen pizza efter kl. 20.«

Hvad er det dog, vi vedtager her i Folketinget? Er vi fornuftige mennesker?

Vi, som er herinde, forstår godt, hvad det handler om, men jeg tror ikke, befolkningen gør det. Det handler jo om en uenighed mellem CD og Kristeligt Folkeparti inden for regeringen, hvor CD i virkeligheden vil have en helt fri lukkelov, mens Kristeligt Folkeparti ikke vil røre ved lukkeloven med en ildtang, og derimellem ligger Socialdemokratiet, som har nogle forbrugerinteresser, der siger fri lukkelov, og så nogle andre interesser, som vi ikke rigtig ved hvem varetager.

Én ting står fast, én ting er sikkert med det lovforslag, der vedtages inden for nogle minutter eller nogle kvarter, og det er, at dette her vil øge de store butikkers fremdrift på bekostning af de små. Det er der i øvrigt ikke et eneste menneske – heller ikke her i Folketinget – der har sat spørgsmålstegn ved. Det synes jeg industriministeren skal bemærke, for jeg tror ikke, det er industriministerens inderste vilje, at det skal være sådan.

Svend Erik Hovmand (V):

Flere regler, mere kontrol, større omkostninger og nye butikslukninger til skade for de mange nærbutikker og deres forbrugere, se, det er de væsentligste konsekvenser, der kommer ud af det lukkelovsforslag, som regeringspartierne nu vil gennemtvinge.

Der er nogle, der har kaldt det en præstation, at de fire regeringspartier overhovedet kunne blive enige om noget som helst på lukkelovsområdet; i så fald siger det mere om regeringens svaghed end om forslagens styrke. Hvis nogen mener, at det er en præstation at erstatte en Berlinmur med et jerntæppe, så har de naturligvis ret i, at det er en præstation, vi præsenteres for her ved tredje behandling, i forhold til det, vi blev præsenteret for ved anden behandling, men det er den type præstationer, som kun betonsocialister kan glædes over.

Sagen er nemlig den, at den mur, man tidligere ønskede skulle opdele de varer, man måtte sælge om dagen, og de varer, man måtte sæl-

ge om aftenen, nu erstattes af et jerngitter – eller det, jeg vælger at kalde et jerntæppe, fordi det er forbundet med særlig skærpet politiovervågning. Varerne skal fortsat fysisk være anbragt to forskellige steder i butikken, også selv om det vil være fysisk næsten umuligt eller meget vanskeligt i mange mindre butikker, og også selv om det vil kræve betydelige investeringer, helt op til 100.000 kr. eller mere pr. butik, til de nødvendige installationer af reoler, dobbelte køleanlæg osv. osv.

Hvis nogen mener, at disse nye regler, disse kontrolforanstaltninger, disse byrdefulde omkostninger for mange mindre butikker, som i forvejen har det svært, er en sejr, så har man ikke forstået det råb om frihed, som blev afleveret i form af mere end 370.000 underskrifter til regeringen i sidste uge. I stedet for frihed har vi fået mere tvang, mere formynderi, mere politiovervågning og mere bureaukrati, og så har vi fået en større konkurrenceforvridning.

I virkeligheden får vi nu fem forskellige butikstyper med hver deres åbningstid og vareudbud. Den første butikstype er den almindelige dagligvarebutik, der har åbent inden for almindelig butikstid med almindeligt varelager. Den næste er døgnbutikken, der har åbent ud over almindelig butikstid med begrænset varelager. Den tredje er en kombination af disse to butikstyper, som skal være udstyret med det specielle jerntæppe eller være under særlig politiovervågning. Den fjerde butikstype er søndagsbutikken, altså en almindelig dagligvarebutik, der har lov til at holde åbent søndag formiddag til kl. 11 for at sælge morgenbrød, aviser og mejeriprodukter. Den skal ikke have noget jerntæppe, men ve den, der formaster sig til at købe en rulle toiletpapir eller et halvt pund kaffe ved siden af rundstykkerne. Det er en ulovlig handling, en kriminell handling.

Men ud over disse fire butikstyper er der en helt femte, som gør regeringspartiernes lukkelovskaos helt absurd. Det er det, jeg vil kalde frit butikkerne. Det er butikker, som frit må sælge, hvad de vil, hvornår de vil og uden restriktioner eller kontrol. Det drejer sig vel om omkring 1.000, måske 2.000 butikker over det ganske land, som har dispensation, fordi de ligger ved en motorvej, en jernbanestation, campingplads, sommerhusområde eller f.eks. i et kolonihavekvarter. De går på tværs af alle regler og gennemhuller alle ideer om planøkonomi og